

paa en mere forholdsmaessig Maade fordeler det store Beløb, som man maa affordre Borgene, end her er gjort. Der kunde, efter mine Tanker, vel for Øieblikket have været gjort adskillige Bestemmelse, hvorved Skatten var bleven noget mere forholdsmaessig, end den er bleven. Jeg skal ogsaa idethele bemærke, at, uagtet enkelte af de Ændringer, som ere bragte i Forslag af Folkethinget, og som indeholdes i den af samme vedtagne Lov, ere meget hen- sigtsmaessige, saa er der igjen adskillige andre Dele af Loven, hvori jeg troer at det havde været ønskeligt, om man var bleven nærmere ved det af Regjeringen forelagte Udkast, ligesom Loven har faaet nogle Tilfætninger i Folkethinget, som ere idelmindste af et meget problematisk Værd. Jeg kunde med Hensyn til Vigtigheden af, at Thinget allerede nu udtalte sine Grundsætninger angaaende de mange Beskatningsforhold, hvorom her er Spørgsmaal, ialfald med Hensyn til deres Anvendelse i en tilkommende Skattelov, — have ønsket at udtale mig om adskillige Punkter; men, da dette vilde lede til stor Udforslighed, vil jeg idelmindste for Øieblikket afholde mig derfra og blot gjøre nogle ganske enkelte Bemærkninger, idet jeg vil indskrænke mig til de faa Punkter, med Hensyn til hvilke jeg troer at der nu kan være Spørgsmaal om, hvorvidt nogen Ændring kunde skee, det er altsaa fornemmelig denne nye Afgift, som er bleven indbragt i den af Folkethinget vedtagne Lov, nemlig angaaende en Beskatning af Mæringen paa Landet og angaaende en Beskatning af Skibe. Jeg mener jo vel, at begge disse Beskatningsregler have en heel Deel imod sig. Imidlertid skal jeg ikke nægte, at jeg dog finder, at de ogsaa have en heel Deel for sig, og navnlig er Hovedtanken, som ligger til Grund for Mærings- skatten paa Landet, vist meget rigtig; thi det var en paasaldende Folge af Skatteloven af 1848, at, medens mange Indtægtskilder bleve i en saa følelig Grad rammede ved Loven, saa var der adskillige betydelige Indtægtskilder, som saa at sige, vare ganske udenfor al Beskatning, navnlig store Industrianlæg paa Landet, hvor Vedkommende ingen Skat havde at svare undtagen af det ubetydelige Hartkorn, der kunde være forbundet dermed,

og af Bygningerne, for hvilke Skatter de dog ordentligviis kunde faae fuldkommen Erstatning ved Afkortning i de Prioriteter, som hvilede paa saadanne Eiendomme, hvilke ikke stode i Forhold til Hartkornet eller Bygningerne, men vare grundede paa de øvrige Værdi, som disse Anlæg kunde have. Men jeg maa paa den anden Side erkende, at det ikke er gennemført paa en saadan Maade, hvormed man kan være tilfredsfullet. Imidlertid skulde jeg dog troe, at, naar det, saavidt jeg skjønner, ved den endeligt vedtagne Affattning af Loven er bleven overladt til Finansministeren at foretage Ligningen mellem de forskjellige Amt, saa er ogsaa derved den væsentligste Ulempe, som Loven vilde have, dog bleven nogenlunde afhjulpen; thi, vilde man have lignet det hele Beløb, som jo iøvrigt ikke er betydeligt, enten efter Amternes Hartkorn eller efter deres Folkemængde, vilde dette vist have ledet til et meget usforholdsmaessigt Resultat, og end uheldigere vilde det have været, hvis man havde fordeelt det efter Antallet af de Industriadrivende, som vare i de forskjellige Amt. Af dem, der ere opførte i det statistiske Tabelværk som Industrielle, er der en stor Mængde Personer, som aldeles ikke egne sig til nogen særegen Afgift, som Bæverpiger, Stræddere, Smedde og Andre, der drive deres Mærings- væi paa Landet i en saadan ubetydelig Grad, at de næsten ikke kunne staae ved Siden af Dagleiere og ialfald ikke kunne staae ved Siden af de Huusmænd med 2 Skpr. Hartkorn, som ifølge Lovudkastet skulle være frit for Afgift. Derimod er der i enkelte Amt betydelige Industrianlæg, og det vil uden Tvivl Finansministeren være istand til at bedømme og derefter at ordne Ligningen, ligesom ogsaa Amtsrådene ved Hjælp af de Instru- cioner, de faae fra Finansministeren, ville være nogenlunde istand til at fordele det. Jeg vilde vistnok ønske adskillige Forandringer i dette Forslag, der er gjort, navnlig med Hensyn til, at der er givet Anledning til, at ogsaa de meget smaa Industriadrivende paa Landet, de, som ikke kunne taale at betale mere end et Par Mk., ogsaa skulde give en Afgift, hvilket jeg troer baade i sig selv er urigtigt og imod de Lovudkastet indeholdte Bestemmelseres øvrige